

Omagiu

Conferința Națională a Scriitorilor s-a încheiat cu alegerea organelor conducătoare ale Uniunii.

În această nouă formulă, masa delegaților votanți a vrut să se reactiveze demnitatea de Președinte de Onoare al Uniunii Scriitorilor, care n-a mai fost ocupată de la moartea, acum cinci ani, a lui Tudor Arghezi. Voința aceasta s-a exprimat prin unanimitatea aclamațiilor cu care a fost proclamat maestrul Victor Eftimiu.

Nici o alegere nu putea fi mai dreaptă, mai fericită. Scriitorii s-a onorat pe sine însăși, alegându-l, la demnitatea de supremă onoare, pe unul dintre ctitorii organizației de breaslă a muncitorilor cu condeiu, acum mai bine de șaiszeci de ani; pe unul dintre cei mai credincioși stimulatori și învățători ai spiritului de breaslă, al cărui nivel este semnul cel mai sigur de dezvoltare, în condițiuni superioare de morală și ideal, al conștiinței literare; pe ultimul supraviețuitor de frunte al marii generații 1880—1890, generație căreia literatura, cultura, poporul nostru, îi datorează atât de mult.

Marile merite de creator ale lui Victor Eftimiu sînt, desigur, nu explicate prin toate acestea, dar sînt implicate în ele și în votul din 24 mai. Opera de dramaturg, poet, romancier, nuvelist, memorialist, moralist și gazetar a lui Victor Eftimiu nu mai are, de mult, nevoie de confirmări protocolare, oricît de sincere și entuziaste. Nu se poate, însă, ca într-o asemenea ocazie, bogăția operei să nu fie evocată.

O opinie dominantă, poate nu de maximă precizie, dar de maximă forță, vrea ca, între nenumăratele capacități literare ale veneratului nostru maestru, aceea de dramaturg să fie cea mai cunoscută, cea mai populară, cea mai iubită. Aceasta încoronează desigur, nestinsa și atât de publică pasiune pe care maestrul însuși a arătat-o, constant, dramaturgiei și teatrului. Autor al celei mai vaste bibliografii dramatice din literatura noastră, pe de o parte, de cîteva ori director general al teatrelor și director al Teatrului Național din București, pe de altă parte, — viața și opera lui Victor Eftimiu sînt în cea mai mare măsură legate de scenă, zidite în teatru.

Iată de ce, dramaturgii și slujitorii scenei au sentimentul luminos că gloria și onoarea teatrului sînt mai prezente ca oricînd în Uniunea Scriitorilor, și că noul Președinte de Onoare este, mai mult decît al altora, al lor.

Sentiment căruia revista noastră e fericită să-i dea glas.